

то сѣди сега на прѣстола. Владиславъ, като чу това, послуша думы-ты на византийскый царь. Еднажъ, кога отиде Радомиръ на ловъ, той го послѣди и на пѣтна го удари, та го остави на мѣсто-то. Така умрѣ Радомиръ, а убийца-та му Владиславъ ся-въцари на мѣсто него.“

Слѣдъ убиване-то на Радомира, Владиславъ убилъ и женѣ му и ослѣпилъ по-малкый му сынъ; послѣ ся-прѣговорилъ съ Византийци-ты, и наумилъ да нанесе новъ ударъ на Самуиловый родъ и на политикѣ-тѣ му.

Казвать, Владиславъ штомъ завладѣлъ царство-то, пратилъ да въика при себе краль Владимира, който былъ управникъ на южнѣ-тѣ чясть на Срьбскы-ты земи и на Албаниѣ, и който былъ роднина и вассалъ царь Самуиловъ. Владимирова-та жена не го оставяла да иде, да му ся-неслучи нѣшто; нѣ той ѝ говорилъ: остави мя да идѣ да видѣ и да чуѣ, какъвъ ѣ новый императоръ (Българскый). Слѣдъ това Владиславъ вторый пѣтъ пратилъ да въика Владимира, като му пратилъ златенъ кръстъ и му ся-заклѣлъ, че нѣма да му стори ништо. Владимиръ го повѣрвалъ и трѣгнѣлъ да иде. Владиславъ пратилъ людѣ да го убиѣтъ въ пѣтна. Нѣ Богъ го учувалъ, та стигнѣлъ въ столнинѣ-тѣ Прѣспѣ. Владиславъ, като чулъ че дошълъ Владимиръ, надосалъ-ся много, дѣто го непогубили въ пѣтна, та пратилъ войници да го убиятъ навно. Войници-ти го нашли, че ся-моли въ црѣквѣ, и кога да излѣзе отъ црѣквѣ, убили го на црѣковны-ты врата, (22-й майна 1015 год.). Тѣло-то му погрѣбли въ сѣштѣ-тѣ црѣ-